

Милош Радовић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЖИРИЈА ЗА ДОДЕЛУ НАГРАДЕ „ДУШАН РАДОВИЋ”

На четврти конкурс за доделу награде „Душан Радовић” стигла је чак 101 књига. У односу на прошлу годину, то је готово двоструко више.

У једној песми се каже – „нека расте и треба да расте”.

Лако и лепо за читање, тешко за одлучивање.

Жири у саставу Милош Радовић, председник, проф. др Зорана Опачић и проф. др Зорица Хаџић (чланице) једногласно је одлучио да награду за 2024. годину додели Дамиру Јоцићу за роман *Дечак и друџа њричеа* у издању Службеног гласника из Београда.

Дивна књига која је наш овогодишњи лауреат не одговара у потпуности пропозицијама овог конкурса, она није ни сасвим за децу ни сасвим за младе, мало је и за одрасле. Али како свака добра књига припада укупном читајућем свету, а у том читајућем свету су и некадашња деца и садашњи млади, ето нама *Дечака и друџе њриче* назад у пропозицијама.

Има међу писцима великих мајстора за описе детињства, оних који се детињства најбоље и најлепше сећају, и који се у детињство најбоље разумеју. Међу њима је и Дамир Јоцић, један од најдаровитијих. Када би се то могло, свако би баш Јоцића изабрао да опише и његово детињство, толико он то ради лепо, с пуно пажње и нежности.

Читали смо овај роман, као да немамо о чему да одлучујемо, само смо уживали.

Дечак и друџа њрича је књига која ће се дуго памтити, онаква је какво је и свако детињство.

Жири би, у овом образложењу, желео да помене још једну сјајну књгу која је до самог краја била раме уз раме уз Јоцићево дело. То је роман *Сјајалица, шестий сјемена и њеро* Јелене Калајџије.

Мало је недостајало да она буде наш овогодишњи лауреат.

Жири честита Дамиру Јоцићу на лепој и нежној књизи коју нам је подарио као и на заслуженој награди.